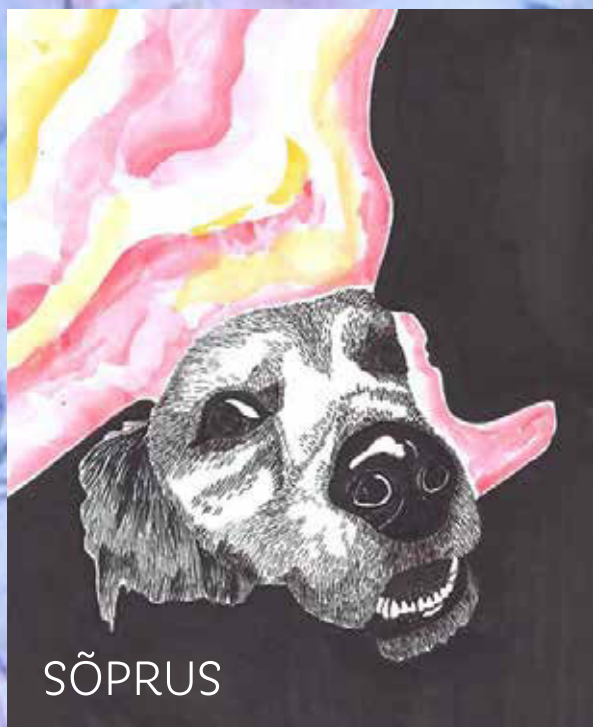

JUURED ja VÕRSED IX

SÕPRUS

Juured ja Võrsed

IX

Kadrina Keskkool 2022

Väljaandja: Kadrina Keskkool

Toimetus: Merike Lillemägi, Ebe Abner, Evelin Teiva,
Mai Fäelmann, Anneli Raud, Jana Sillajõe

Esikaanel fragment 10. kl õpilase Elise-Helene Pohla tööst.

Esi- ja tagakaanel 5.a klassi õpilase Gertrud Kaubi taust.

Head lugejad!

2022. aasta on nimetatud noorte aastaks. Aasta tunnustab ja tõstab esile need noored, kes on saanud hakkama pandeemiast põhjustatud väljakutsetega.

Käesolevasse raamatusse on kokku võetud meie kooli noorte omalooming. Vaatamata keerulisele ajale on õpilased leidnud pingeliste õpingute kõrval aega ka loominguuga tegeleda.

Olgu selle raamatukese ilmumine ja nende tööde avaldamine tunnustuseks kõigile autoritele.

Sii on koondatud õpilaste omalooming, mis kajastab erineval moel sõprust. Kuna sel aastal tähistab Kadrina Keskkool oma 120. sünnipäeva, on antud temaatika igati päevakohane.

Sõbrad on nagu taevatähed – sa ei pruugi neid kogu aeg näha, aga sa tead, et nad on alati olemas. Täna kõiki õpilasi, õpetajaid ning kõiki teisi häid inimesi ja sõpru, kes kogumiku ilmumisele kaasa aitasid!

Soovin kõigile meeleolukat kokkusaamist kooli juubelil ning üheskoos mõnusat lugemist!

Arvo Pani
Kadrina Keskkooli direktor

SÕPRUS ON LÕPMATU

See on selline tunne, nagu oleksite varesepesas, kus sind hoiatakse ja kaitstakse, koht, kus sul on võimalus rääkida oma muredest ja jagada mälestusi.

Sõprus kestab terve elu ja põhineb aastatepikkustel koos naermistel,
oma parimate unistuste jagamistel,
et keegi ei tunneks ennast liiga üksikult.

Igasugused ootused unustage ära, võtke kõik sõprusest, mis saate, sest kui leiate selle õige,
on teie sõprus lõpmatu.

Renata Rohtla, 10. klass

Gertrud Kaubi, 5.a klass

SÕPRUSE TÄHESTIK

Alati olge ausad üksteise suhtes!

Banaanipuid istutage koos!

Coca-colat jooge rannas koos!

Dagerrotüüpe palju tehke koos!

Elage harmoonias!

Fake-inimestele ärge oma aega raisake!

Geeniuuringutele minge koos!

Haigeks ärge jääge koos!

Illusat ilma nautige koos!

Julgustage üksteist!

Käige üksteisel külas!

Leidke aega üksteise jaoks!

Minge välja koos!

Ninapidi ärge üksteist vedage!

Olge üksteisest huvitatud!

Positiivsed olge alati!

Quiche`i nautige koos!

Raskel ajal toetage üksteist!

Selgusele jõudke muredes!

Taevani kiitke üksteist!

Uskuge endasse!

Veenduge oma motiivides!

Washingtoni külastage koos!

Õunapuuad istutage koos!

Ängistusest üle saage koos!

Öödki veetke naerdes koos!

Üksteisele olge toeks, nagu matemaatikas on teineteisele toeks

X- ja **Y-** telg.

Lisete Jürgens, 12. klass

Kristo Kurve, 6.b klass

MÜÜT SÕPRUSEST

Kunagi ammu, kui veel inimesed jumalatesse uskusid, valitses absoluutne kaos. Inimesed ei suutnud oma-vahel läbi saada ja jumalad ei osanud midagi peale hakata. Ainult sõjad, kaklused, kadedus – jumalad olid tõelises hädas, et kui niimoodi jätkatakse, mis jääb alles nende loodud olenditest. Kõige raske mini mõjutas inimeste käitumine elu ja harmoonia jumalannat, kes nukralt oma õhulises valges kleidis mööda jumalate pilvelossi ringi kõndis.

Jumalad olid mures, kuni ühel päeval nägid nad kaht inimest, kes rääkisid ilma kaklusega, ilma kadedusega. Nad isegi naersid. See üllatas jumalaid väga. Lootes, et see avastus rõõmustaks elu ja harmoonia jumalannat, jooksid mõned jumalad tema toa poole. "ELLI.. ELLI!!" karjus loodusejumalanna, joostes paljajalu mööda külmi koridore. Eliage pistis pea toast välja. "Lodriane? Miks sa nii kõvasti karjud?" ütles Eliage toast välja tulles. "Sa ei suuda seda uskuda!!" hõiskas Lodriane edevalt üles ja alla hüpates. Eliage vaatas teda imeliku pilguga: "Mida ma ei suuda uskuda?" Lodriane võttis tal käest kinni ja tiris jumalate koosolekuruumi. Tee peal tuli vastu palju teisi jumalaid, kellel oli näol naeratus. Jõudes tammest usteni, lükkas Lodriane ukse lahti.

Uhke kuldse ruumi keskel oli suur ringikujuline laud, mille peal oli võluväega koostatud kaart, et jumalad saaksid otse vaadata, mis maailmas toimub. "Ah, Eliage, Lodriane, tulge ühinege!" ütles rahulikult mahedal toonil aja- ja kosmosejumal Knomidius. Eliagne ja Lodriane ühinesid teiste jumalatega. Eliage oli nüüd veel rohkem segaduses: "Miks me inimesi vaatame? Ma tean juba, et nad ei saa läbi." Eliage lõi õrnalt jalaga puidust lauda. "Me vaatame neid, sest need on ainukesed inimesed, kes omavahe läbi saavad," ütles Knomidius, näidates kaardil liikuvatele inimestele. Eliage tõusis üllatusest püsti ja vaatas kaarti lähemalt. Kaks meest

suplesid vees üksteist pritsides ja naerdes kõige üle. Need olid Sõpal ja Ruseim.

Eliage sai aru, et see, mis puudu oli, on nüüd leitud, aga nime polnud sellel ikka. Ta jooksis ruumist välja ja läks maa peale, et neid lähemalt näha. Sõpal ja Rusiem olid nüüd juba kodu poole teel. Kui nad külla jõudsid, ei märganud nad kurje silmi neid jälgimas. Mehed tegid plaani, et minna järgmine päev tagasi. Samal ajal pidas ka keegi teine plaani, hirmsat plaani. Eliage juba ootas homset. Hommikul said Sõpal ja Rusiem küla ääres kokku, et minna jälle ujuma. Nad rääkisid kõvasti, märkamata, et keegi jälitab neid.

Järve äärde jõudnud, läks Sõpal ujuma, Rusiem nautis päi-kest järve kaldal. Sõpal oli kaugele ujunud ning Rusiem oli päikese käes magama jäänud. Äkki vihises nuga läbi õhu, langedes Rusiemi rinda. Rusiem suri kohe. "Kas sa ka vette tuled!?" hüüdis Sõpal kaldale lähemale ujudes. "Rusiem.. ega me siia päikest ei tulnud võtma!" Sõpal tuli veest välja ja lähenes kaaslasele, arvates, et ta on magama jäänud. Jõudnud lähemale, nägi ta nuga Rusiemi rinnas. "Rusiem... RUSIEM!!" raputas Sõpal Rusiemi külma keha. Sõpal tõusis järsku püsti, taganedes keha juurest, koperdades üle kivi ja kukkudes nuttes maha: "Ei ... ei saa olla!" Pisarad voolasid mööda põski alla. "T-ta ei ... ei saa olla läinud," sosistas Sõpal. Eliage nägi seda kõike pealt ning tal hakkas neist kahju. Eliage nuttis kaasa, et olendid, kelle jumalad olid loonud, võivad nii kurjad ja sallimatud olla. Ta soovis, et kõik inimesed saaksid nii hästi läbi kui Sõpal ja Rusiem.

Siis tuli Eliagel idee. Ta rääkis teistele jumalatele oma ideest. Teised olid kõik nõus ning sellega muutis ta Sõpali ja Rusiemi hinged üheks inimese elu tähtsamaks osaks - sõpruseks.

Laura Anton, 10. klass

* * *

Igaühel võiks olla selline sõber,
kelle õlale toetada pead,
kui endal on selline tunne,
et mured on üle pea.

Igaühel võiks olla selline sõber,
kes olemas on alati.
Olgu kuulamas jaburaid mõtteid
või teostamas sinuga neid.

Igaühel võiks olla selline sõber,
kelle nõuga kaovad kõik mured.
Olgu mureuss sügaval põues,
sõbra abil kaob väledalt see.

Igaühel võiks olla selline sõber,
kes mõistab ka raskemaid päevi.
Ta annab sul hingamisruumi ja
ei pahanda, kui vastus on ei.

Kuid igaühel ei ole sellist sõpra,
kas pole leitud või leidmata veel.
Aga südamest siiski loodan ma,
et ühel päeval sa leiad ta veel.

Madli Nokkur, 11. klass

KUIDAS SÕPRUS TEKKIS

Väga ammu enne kiviaega nägid inimesed ennast loomadena. Nad hoidsid omaette ja kartsid üksteist. Aga nende seas oli üks, kes oskas asju leiutada ja ehitada. Teised inimesed käisid eemalt vaatamas, mida ta teeb ja leiutab, sest oli huvitav näha midagi uut. Ühel päeval see tark inimene leiutas nimed ja pani endale nime Orfu. Nädal pärast nimede leiutamist mõtles ta, et ta nimi on sõna, ja sellel hetkel leiutas ta sõnad, laused ja rääkimise.

Üks inimene kuulis, kuidas Orfu sõnasid välja mõtles ja omaette rääkis. Ta läks Orfut vaatama, aga Orfu nägi teda ja kutsus enda juurde. Inimene oli segaduses, aga sai aru, et Orfu ei taha halba. Orfu pani sellele inimesele nimeks Tabu. Ta õpetas Tabule enda ja tema nime ütlemise väga kiiresti ära ja Tabu sai aru, et need on nende nimed. Tabu sai sama targaks kui Orfu ja nad leiutasid koos asju ja rääkisid üksteistega. Orfu mõtles, et nad on kogu aeg koos üksteistega ja mõtles välja sõpruse. Sellest ajast peale oli sõprus leiutatud. Nad mõtlesid, et kõik teised inimesed võiks nende sõbrad olla ja nad hakkasid kõiki õpetama ja andsid neile nimed.

Niimoodi sai sõprus alguse.

Maikert Klopp, 8.d klass

HEA SÕBER

Ilma sõbrata on paha,
temata olla ma ei taha.
Sõbraga koos on hea,
muretsema siis ei pea.
Olles sõbraga siin koos,
tundub elu nagu moos.

Georg Kõllo, 2.c klass

TÕELINE SÕBER

Tõeline sõber
ei unusta sind iial.
Tõeline sõber
hoiab ja armastab.
Tõeline sõber
ei reeda sind kunagi.
Tõeline sõber
on ustav ja truu.
Tõelisel sõbral
On SÜDA suur.

Eva Kiipus, 6.a klass

SÕPRUS

Päev on täis päikest, kui mul on sõber.
Päev on täis nalja, kui mul on sõber.
Päev on täis mängu, kui mul on sõber.
Sõpra ju vajab meist igaüks.

Sõber on see, kes aitab kui vaja.
Sõber on see, keda alati vajan.
Sõber on see, kes minuuga mängib.
Sõbraga koos olen õnnelik!

Roven Ren Mägi, 3.a klass

KAKS NIITI

Elulõnga rull veereb väsimatult edasi.
Iga lõnga niidil oma pehmus, toon.
Meie kaks niiti põimusid kõieks sedasi,
luues midagi, mida sõprusest ei koo.

Mõnikord tuleb ette hädakuristik,
millest üle ei saa ringiga, joostes, ronides.
Kuid sõpruse köitest luua saab silla,
mida ületades saad näha, mida elu toob ees.

Andreas Glen Ainlo, 10. klass

Sonja Seppa, 11. klass

ÕEL PRINTSESS

Elas kord üks printsess, kes oli nii õel, et tema õelusest levis jutte üle kogu maailma ning kui aus olla, need võisid levida isegi Kuule.

Ühel päeval, kui printsess oli teel linna, läks tema tõld katki. Ta sai nii vihaseks, et tõllajuhil hakkas hirm ning ta otsustas metsa peitu joosta. Printsess aga ei jätnud seda asja sinnapaika ja jooksis talle järele.

Pärast natuke aega jooksmist oli printsess oma tõllajuhi jälje kaotanud ja avastas, et oli eksinud. Pärast pikka aega kõndimist ja ringi ekslemist märkas printsess väikest majakest ja otsustas majja minna, lootes selle elanikult abi küsida.

Majja sisse astudes nägi ta endavanust tüdrukut ning nõudis, et see ta linna juhataks. Tüdruk ehmus ja kukkus, kuid selle käigus märkas printsess tema tiibu ja ehmus ka ise. Ta jäi hirmust sõnatuks. Midagi sellist polnud printsessiga mitte kunagi enne juhtunud. Ta polnud kunagi sõnatu.

Printsess jõudis järeltulele, et tüdruk on haldjas, ja oli veelgi rohkem šokis. Kui printsess oli ennast natuke kogunud, nõudis ta haldjalt, et see ta linna viiks, kuid haldjas rääkis talle, et ei tea, kus linn asub.

Vaikselt oli kätte jõudnud hilisõhtu ja väljas oli juba üpris hämar. Printsess oli maruvihane, kui mõistis, et tal ei jää muud üle kui öö haldja juures veeta, kuid ega ka haldjas sellest just kõige suuremat rõõmu ei tundnud. Aga haldjas polnud ka piisavalt julm, et öösel printsessi välja külma kätte visata.

Üks öö muutus peagi kaheks ja kaks ööd kolmeks ja peagi oli möödunud juba kuu. Printsess hakkas vaikselt haldjat paremini kohtlema ja nad olid hakanud isegi rääkima. Haldjas oli aru

saanud, et printsess pole tegelikult halb inimene. Tal polnud lihtsalt kunagi olnud kedagi, kellega rääkida, ega kedagi, kellelt eeskuju võtta. Aga nüüd oli printsessil olemas sõber ja ta ei tahtnud teda enam kunagi jätta.

Ja nii elasidki printsess ja haldjas elu lõpuni lahutamatuks koos. Nad rändasid mööda maailma ringi, kohates uute toredate inimeste ja müstiliste olenditega. Jutud õelast printsessist muutusid ajapikku vaid legendideks ja ka need on juba unustatud.

Annaliisa Lõõbas, 9.a klass

SÕBRAD JA SÕPRUS

Minu sõbrad on mõnusad
Ilusad ja imelised
Naljaked ja naerusuised
Ulakad ja upsakad

Sõbralikud, kuid samas särtsakad
Õppimishimulised ja õigemeelsed
Bravuurikad, kuid mitte brutaalsed
Rahulikud, samas vahel riiakad
Armsad ja tihti avameelsed
Demonstreerivad, kuid siiski minu
SÕBRAD!

Marthen Balõtšev, 5.d klass

Ketter Lehemets, 3.c klass

SÕPRUS

Minu sõber hea ja tore,
igav iialgi meil pole.
Kui mul mäng on täies hoos,
siis me ikka jälle koos.

Mängiks peitust, vahest kulli
või siis maja taga palli.
Läheks roniks, pitsat sööks
ja siis veidi tantsu lööks.

Kui sul kõrval sõber hea,
ei siis miskit kartma pea.
Ta sul alati on toeks
ka siis, kui kurbus hinge poeks.

Lisandra Veidenberg, 4.b klass

Kirsi Hink, 2.a klass

SÕPRUS

Sõprus on rohkemat kui mõistmine,
raskem kui küpsise nahka pistmine.
Sõprus on üksteise toetamine
ka siis, kui ümberringi on kottpime.

Sõprus on üks hing ja kaks keha,
kus kõike saab semuga koos teha:
aerutada kasvõi paadiga Hiiumaale
või matkata mööda tuisuvaale;
valmistada maitsvat potikooki
või juua klaasist sooja jooki.

Sõprus on täis magusat armastust,
kust vahel ei puudu ka veidi ahastust.
Sõprus on see, mis on kullast kallim
ning toob naeratuse näole päeval hallil.

Rosabel Klopp, 10. klass

Sõprus on rõõm
rahu, lojaalsus, ausus, usaldus,
truudus, õnn, toetus, austus,
südamlikkus, armastus,
siduv, võluv,
õrn.

Astrid Hiie Kool, 10. klass

* * *

Ma armastan sind mitte ainult selle pärast,
kes sa oled, vaid ka selle pärast, kelleks ma saan, kui olen sinu
kõrval.

Ma armastan sind mitte ainult selle pärast,
kelleks sa ennast tegid, vaid ka selle pärast, kelleks sa mind teed.

Ma armastan sind selle osa eest, mida sa näitad.

Anastasija Mištšenko, 10. klass

SÕPRUS

Kellel meist on sõber?
Kas minul on ka sõber?
Temaga saaks hängida,
palju mänge mängida.

Sõbraga saab kolada
või mobla abil lobada.
Sõbrale peab lubama,
et ei räägi moblaga.

Mitte ühegi sõbraga
ei soovi sõda pidada!
Et see sõprus kestma jääks -
haarame tal kinni käest!

Kristella-Madleen Käige, 3.a klass

SÕPRUS

Täna helgematest helgem on päev,
täna säravaid silmi näed.
Kui mõtlen sõnale sõprus,
siis küll olen ma rõõmus.

Las müdistab äike, las puhub tuul,
meie sõprust ei takista miskit muud.
Kui sõpra sul pole,
siis on elu küll kole.

Lüsa Piltv, 4.b klass

SÕPRUS

Mul on üks tore sõber,
kel maja veidi kõver.
Kuid sellest ma ei hooli,
me lähme koos kooli.
Õpime seal hästi,
sest õpetaja käskis.
Sõprus on ju tore asi,
sõprust ma ei unusta
ja tormid seda ei purusta.

Ergi Poom, 3.c klass

SÕPRUS

Mina olen Sõprus. Kui te küsite, kui vana ma olen, siis ütlen, et olen vana, kohe väga vana. Samas olen ma ka väga noor. Kohe selgitan. Ma olen olemas sellest ajast, kui Maa peale tekkisid esimesed inimesed. See oli väga ammu.

Ma mäletan, et kord ühes koopas elas salk inimesi. Nad tegid tule ja sõid liha. Õues oli väga külm ja külma kaitseks olid inimestel loomanahad seljas. Järsku hakkasid väljas ulguma koerad. Üks mees lõkke äärest läks asja uurima. Koopale lähenes salk inimesi, kelle hulgas oli mehi, naisi ja lapsi. Nad jäid seisma. Koopamees läks nende juurde ja sirutas käe. Teine mees andis samuti käe ja nad naeratasid teineteisele.

Nii sündisin mina, Sõprus. Ja ma sünnin iga päev uuesti. Seepärast ma olen nii vana kui ka noor.

Milline ma olen? Mind pole näha, olen nähtamatu. Kuid mind võib aimata sõbralikus pilgus, käesurumises, teres ja aitamises. Kui mul oleks keha, siis oleksin natuke Krõlli moodi. Selline ümmargune, pehme, naeruste silmade ja kõrvuni suuga.

Kus ma elan? Ma elan igal pool üle maailma, seal kus elavad inimesed: Euroopas, Ameerikas, Aafrikas, Aasias ja Austraalias.

Ma tõttan, kui mind on vaja - toetan, aitan ja annan nõu, lohutan, patsutan, naeran ja naljatan. Kui on raske, siis nutan ja kurvastan koos inimestega.

Ma elan ja olen olemas nii kaua, kui Maa peal elavad inimesed.

Sander Sild, 5.a klass

Meribel Reinsaar, 5.a klass

REETLIK TRUUDUS

Hajub lootuskiir meelt heitva taevapiiri taha.
Me tunded vajusid mulda.
Kas loobud ja jätad mind tõesti maha?
Selle asemel, et näha minus kulda.

Loodan tõusta unest,
näha meeleepetet.
Miks võtad nii palju mu õnnest?
Ei lase näha päikesepaistet.

Ma loodan nii palju.
Ootan, kuidas saan.
Süda ütleb: "Karju!"
Aga ikka sind usaldan.

Armastus -
see täidaks mu südame.
Lõppeks ahastus,
siis teineteist täidame.

Eliise Nurgamaa, 12. klass

SÕPRUS

Sõprust võib olla mitut moodi,
ühtviisi kodus ja koolis teistmoodi.
Koolis on sõbrad kõik, kes sinu klassis,
nad abiks on töödes, mis pea ajavad sassi.

Nad vahel on rõõmsad ja vahel on kurvad,
kuid mure on väiksem kui sõber su kõrval.
Koduski sõpru on mitut sorti,
üks armastab burksi ja teine teeb sporti.

Mõni kolinud kaugele maale Soome
ja teisega alles lutipudelilist joome.
Jah, sõprust võib olla mitut moodi,
ka see on nii tore, kui läheme emaga poodi.

Või rääkida kõigest, mis minule kallis,
oma kassile väiksele, kel kuues on halli.
Ma tean, mis on vaja, et olla sõber hea.
Ma alati kuulan ja lohutan ja meie sõprust
kalliks pean.

Johanna Maria Soots, 3.c klass

SÕPRUS

Igal inimesel peab olema sõber, keda usaldada ja kellega suhelda. Sõbraks võib olla isegi lemmikloom, kellele sa saad oma muret kurta, ainult ta ei saa sulle nõu anda.

Mul on ka mõned „internetisõbrad“, kellega mängin mängu, kuid ei ole neid päriselt näinud. Parim sõber on ikka see, kellega saab koos igasuguseid huvitavaid asju teha. Mängime koos sõpradega õues erinevaid mängu, teeme nalja ja ei istu ainult toas arvutis.

Paljud koolisõbrad on mul juba lasteaiast ja ma loodan, et mõnega neist sõbrustan ma veel pärast kooli lõppugi, see oleks nagu sõprus kogu eluks.

Ka maailmas võiks olla kõikide riikide vahel sõprus ja rahu.

Egert Helir Porval, 6.b klass

SÕPRUS FACEBOOKIS

Sõprus on väga vajalik,
sellepärast on mu Facebooki profiil avalik,
et sõpru tuleks juurde veel.
siis on rõõmsam minu meel.

Kõiki sealt ma isegi ei tunne,
päris mitme nimi on Anne.
Kuid nad on mu sõbralistis,
ju siis nad on mu *bestie* d.

Sõpru tuleb juurde palju.
eile lisas mind sõbraks Kalju.
Ühtegi Kaljut ma päriselt ei tea,
aga sõbraks teda ikka pean.

Juhan Uudeküll, 12. klass

SÕPRUSE RETSEPT

Vaja minevad komponendid:

Vähemalt 1 inimene
200g heatahtlikkust
50g mõistmist
200g andestust
50g lõbusust
250g ausust
100g usaldust
100g toetavust

Valmistamine:

Sõelu 200g heatahtlikkust kaussi, ülejäänud õeluse kivid võta välja ja viska ära. Sega teises kausis 50g mõistmist ja 250g ausust. Lisa heatahtlikkusele 200g andestust, 100g usaldust ja 100g toetavust. Sega mõlemad segud kokku ja kalla koogivormi. Enne ahju panemist pudista peale 50g lõbusust. Pista see 180 kraadi juures ahju tunniks ajaks. Samal ajal otsi vähemalt üks inimene, kellega küpsetist jagada.

Küpsetist võib serveerida vahukoore ja marjadega.

Kertu Liikane, 5.d klass

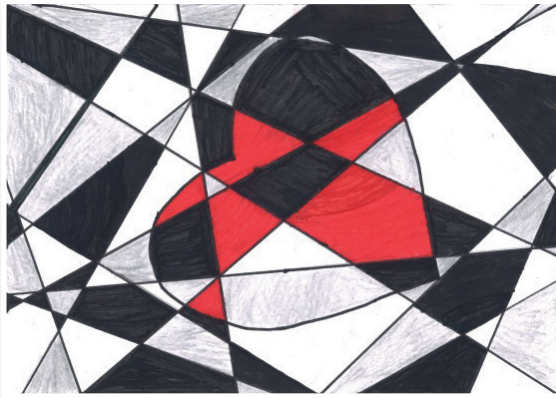
SÕPRUS

Sõprus olla võib nähtav või nähtamatu,
mõju tal ilmatult suur ja hoomamatu.
Tugevust, jõudu ning usaldust täis,
nõnda mulle sõpruse olemus näib.

Sõprus tekib nii inimeste kui ka riikide vahel,
väga sitke ja vastupidav see ahel.
Ei karda see kurjust ega saatuselööke,
siis kui valskusele ja silmakirjalikkusele ei jagata
sööke.

Ausus ja ustavus selles olulised,
mõlemad osapooled sõpruses võrdselt osalised.
Sõprus ei küsi ei aega ega kohta
ning on elus üks kallimaid asju, mida endale tahta.

Karoliina Kask, 12. klass

Joosep Leego, 5.a klass

Kallis päevik

Ma õppisin täna midagi. See ei olnud ei matemaatika valem, ei olnud igav värviteooria ega ka mingi suvaline kuupäev ajaloo tunnist. Ma õppisin midagi, mis on väga elementaarne asi teha, kui sul on sõbrad, kes abi saamiseks pöörduvad just sinu poole. Meil kõigil on vahel olnud päevi, mis ei ole kõige paremad - minul oli täna just selline päev.

Hommik läks mul kuidagi käest ära ning jäin peaaegu ilma oma teisest võimalusest vastata venku teksti, aga õnneks seekord oli mul see peas. Saime ka täna oma mata kontrolltööd kätte ning no ma ikka läksin nii närvi, mul oli see üks ülesanne valesti ja ma sain kohe sellepärast nelja. Või võib-olla ma olingi juba närvis ja tujust ära, kuna täna oli meil keka, mis tähendab, et me läksime suusatama. Suusatama! Ära nüüd valesti aru saa, aga mulle nagu väga ei meeldi suusatamine ja teiseks täna oli räige sula ka.

Kissitades ja muusikat kuulates seadsingi siis oma sammud suusaraja poole. Keegi helistas, küsiti abi, aga mina ütlesin, et mul käed täis jah, et ega mina ka ju kõike kanda saa. Tegelikult suurepäraselt oleksin saanud, seal tegelikult mängis rolli minu laiskus ja juba ära rikutud tuju. Mul hakkas süda nats kripeldama ning ikkagi läksin ja aitasin. Pigem nagu lihtsalt näitasin oma nägu, kuna abi väga vaja ei olnudki enam. Ma mõtlesin aitamise kohapealt just sellepärast ringi, kuna mul jõudis kohale, et kõikidest teistest sõbrannadest, kes tal on, helistas ta just minule. Ta helistas minule ja küsis minult abi, minu abi! See tähendas ka seda, et ta lootis minu peale ja et ta saab minuuga arvestada, aga mina ei suutnud seda kohe pakkuda.

Nii tundsingi, et saaksin olla parem nii inimese kui ka sõbrannana. Selle leheküljega jätangi nüüd endale meelde, et ükskõik milline on olukord, siis aita, kuidas vähegi võimalik.

Maris Piispea, 9.a klass

* * *

Siis, kui Sul on raskem päev, ma olen Su juures.

Õpetame üksteisele nii palju uut.

Päriselt, Sinuga on nii vedanud, ei oskagi midagi
öelda.

Rahustad mind ja paned mu alati naerma.

Usaldan Sind täielikult ja unustada Sind ei saa.

Sinuga tahan alati aega veeta, nii halvas kui heas -
täielik usaldus, puhas rõõm ja pidev naerul suu.

Lisbet Kotiesen, 5.d klass

* * *

Sõber kui kaaslane
Kui partner Su eluteel
Olgu ta eestlane või venelane
Sinuga käib ta käsikäes
Läbi tule ja vee

Lahkarvamused ei jää olemata
See pole midagi uut
Sinna ei saa midagi parata
Kuid aeg need lahendab
Seda võis ka aimata

Sõber kui tugü
On sinuga heas ja halvas
Mitte nagu käetugü
Vaid tugü kui õlg
Mille najal nutta pole häbiasi

Suhtlus ja sõbrad
On osa me elust
Kellega nutad ja naerad
Kelle seltskonnas
Võid unustada kõik murepilved

Lisette Nurgamaa, 8.d klass

SÕBER

Oled poiss või oled plika,
kindel sõber olema peab sul ikka.
Parem veel, kui neid on rohkem,
ise ka siis ära ole uhke.

Sõprust hoidma alati sa pead,
sõbra igast jamast välja vead.
Kuulad sõpra, oskad - aita,
vahel piisab, kui vaid õlga paitad.

Sõprus kergesti võib ka puruneda,
sõber aja jooksul hoopis ununeda.
Samas, sõber olla hästi kerge,
sellest meel on rõõmus, tuju helge.

Jürgen Mats Oidsalu, 5.b klass

SÕBER

Sõber on mul hea ja tore
temast paremat mul pole.
Ta on kui taevas särav päike,
annab mu elule särava läike.

Vahel kui mul mure suur,
sõbraga see kaob kui tuul.
Sõber tõstab minu tuju,
sest ta on lihtsalt lahe kuju.

Sõprusel ei ole piire,
isegi kui meil on kiire.
Räägime me samas keeles,
oleme üksteisel alati meeles!

Sõber kui kaugele maale läeb,
teda siis alati ootama jään.
Tahaksin ma öelda sulle,
oled kõige kallim mulle!

Joosep Leego, 5.a klass

SÕPRUS

Sõpru on erinevaid:
ühed, kes tulevad ja jäävad,
teised, kes tulevad ja lähevad.
On halbu, häid ja kõige paremaid sõpru,
kõik on mingit moodigi head.
Sõbrad, kes tulevad ja lähevad,
jätavad häid, kuid ka halbu mälestusi.
Annavad mõninga õppetunni
ja panevad enda vigu mõistma.
Sõbrad, kes tulevad ja jäävad,
nendega sa kasvad koos üles
ja näed nendega koos maailma.
Naerad, nutad ja vahepeal ka tülitsed,
aga nad ei lahku su kõrvalt iial.

Emili Pilv, 7.a klass

MINU MEMUAARID

Minu mäletamist mööda juhtus see kuskil teise maailmasõja lõpuaastatel. Mina ja mu vend, kes me olime tollel hetkel umbes 7-8aastased, jäime üksinda koju. Ema oli läinud poodi, et miskit hamba alla saada. Mu vend Johannes tahtis õue teiste lastega mängima minna. Ema oli küll keelanud, aga ega Johannes teda kuulda ei võtnud. Minul käskis ta kodus oodata, kuni tagasi tuleb. Paari tunni pärast tuli ta tagasi ja rääkis loo, kuidas nad olid metsa ääres ühe vana mehega kohtunud ja ta olevat neile kommi andnud. Mina muidugi ei uskunud, kellel tollel ajal ikka lisaraha lastele kommi ostmiseks oli.

Läks veel paar tundi mööda ja me hakkasime ema pärast muretsema. Tavaliselt käis ta poes paari tunniga, aga nüüd oli juba palju kauem ära olnud. Otsustasime magama heita ja loota, et ta ärgates kodus on.

Edasised paar päeva on mulle üpris hägused. Mäletan nälja- ja kurbusetunnet ja seda, et Johannes käis vahetevahel ära, et süüa otsida, kuid tulutult. Ühel korral tuli Johannes tagasi sellesama vanema mehega. See mees, kelle nimi oli Rein, andis meile süüa ja hoidis maja soojana. Alguses ma pigem põlgasin teda, kuid hiljem me tegime kõike koos. Ükskord ma isegi kutsusin teda vanaisaks, kuid see talle ei meeldinud, nii et ma kuulutasin ta enda parimaks sõbraks. Tal oli meile alati kommi pakkuda ning temaga sai kõigest rääkida. Temaga koos veedetud aastad on minu mälestustes alati erilisel kohal.

Reele Raap, 9.a klass

Angeelika Vainult, 9.b klass

SÕPRUS

Sõprus ilmus ootamatult,
soe tunne tekkis sees.
Seisin etteaimamatult,
teadmata, mis ootab ees.

Haaras käest ja keeras ümber,
pingsalt silmas mind.
Lausus: "Meel sul kuidagi on sünge,
las ma aitan sind."

Astus sammu minu ellu,
parandas ja kasvatas.
Järsku kadus tema hellus
ja naerusuil mind hävitas.

Laastas kõik, mis ette jäi:
mu elu, mu hinge.
Nüüd eluteel ma üksi käin
ja mõttes teen ma ringe.

Süda on mul nüüdseks tume,
usaldus on mattunud.
Hüljatult hall mu jume,
rõõm masendusega on kattunud.

Krete-Ly Salumäe, 12. klass

SÕPRUS

Mul on palju sõpru. Sõpradega ei tohi kakelda. Neile valetada ja varastada asju. Sõpru peab aitama. Sõber aitab sul teha asju, mida sa ise ei oska. Sõpradega on tore mängida. Koos on kergem teha asju, mida üksi ei tahaks või ei julgeks. Sõpra peab kuulama. Mõnikord võib sõbral mure olla. Kui endal on mure, siis sõber kuulab sind. Ilma sõpradeta oleks väga halb elada.

Tõnis Laane, 3.a klass

SÕPRUS

Sõber on see, kes sind usaldab.

Sõber on see, kes sul on olemas, kui häda tulemas.

Sõber on see, kes toob sul naeratuse suule.

Sõber on see, kes loob su päeva päikese ka siis, kui väljas on tormised tuuled.

Sõber on see, kes on sul alati toeks.

Sõber on see, kes ei naera su hinde üle isegi siis, kui see halb oleks.

Adele Jäätma, 6.a klass

SÕPRUS

Mul on väga vedanud, sest mul on kaks väga head sõpra: Arti ja Andrus. Elame ühes külas sünnist saati, meie emad on ka omavahel sõbrannad.

Arti ja Andrusega ei hakka meil kunagi igav, sest meil tuleb alati põnevaid ideid. Eelmise aasta suvel saime vanemate sõbra käest muuseumist vana politseibussi. Alguses istusime seal niisama ja veetsime aega. Siis tuli Artil ja Andrusel idee teha sellest "meie koht". Tegime bussi tühjaks. Saime puumaterjali ja sellest ehitasime laua. Leidsime ka toolid. Vanematel oli üle jäänud parketti, panime selle bussi põrandale. Buss oli seest kardinaga kaheks eraldatud. Meil oli seal ka kööginurk. Kööginurgas oli vana teemasin, mikrolaineahi, teepakid. Kogu aeg täiendasime bussi, alati oli midagi nokitseda. Kutsusime ka oma sõpru ja vanemaid vaatama, mis me seal teinud oleme. Pakkusime neile teed ja tegime *popcorn* i. Lõpuks hakkasime seda autot kutsuma Staabiks.

Vahel, kui ma isegi ei taha õue minna, siis sõbrad suudavad mind ümber veenda. Alati on neil häid ideid, kui külla tulevad. See mulle oma sõprade juures väga meeldib. Mul on väga vedanud, et just Arti ja Andrus on minu head sõbrad.

Andri Algpeus, 4.b klass

SÕPRUS

Minu parim sõber on Romet. Oleme olnud sõbrad viimased kolm aastat, kuid meie sõprus algas üsnagi juhuslikult ja huvitavalt.

Me mõlemad oleme olnud suured rallihuvilised juba väikesest peale. Hakkasime tegelema rahvaspordiga 2016. aastal, kuid sel ajal me veel üksteist ei tundnud. Mida aeg edasi, seda rohkem hakkas Romet minu isaga suhtlema, kuna sealne ringkond on päris väike ja kõik teavad kõiki. Mina olin veel siis väga noor ja arg ning ei julgenud kellegagi suhelda. Tavaliselt peitsin ennast isa selja taha, kui keegi tuli minuuga rääkima, ja ootas, et isa minu eest vastaks.

Kõik muutus 2019. aastal. See oli üks esimesi võistluseid tol hooajal, kui Romet tuli minu isaga rääkima ja küsis, kas ma minugeid arvutimänge mängin. Isa vastas, et mängin küll, aga üksinda. Siis otsustas Romet mind oma sõpruskonda võtta, et nendega koos mängida. Sealt sõpruskonnast leidsin endale veel uusi sõpru, kellega saan senini väga hästi läbi. Sama aasta suve lõpus kutsus Romet mind koos enda sõprade ja tuttavatega Lõuna-Eesti rallit vaatama, kus sain ka teistega palju rohkem tuttavaks ja võib öelda, et sealt sai meie suurem sõprus alguse. Pärast oleme suhteliselt tihedalt kogu aeg ühenduses olnud. Sama aasta suvel läks Romet kaitsevähke ja sellepärast jäi tal ka vaba aega vähemaks, kuid see ei takistanud meil üksteisel külas käimast.

2020. aastal muutus minu elu täielikult. Aasta esimeseks võistluseks oli mul vaja uut kaardilugejat, kuna isa ei saanud tulla. Otsustasin küsida Rometilt, kas ta oleks nõus tulema. See oli tema jaoks küll ootamatu, kuid ta oli nõus ja nii see algas. Koostöö meie vahel klappis ja suutsime selle võistluse võita. Meil oli koos lõbus ja saime aru, et oleme vägagi sarnase huumorisoonega. Tuli

koroonapaus ja me ei näinud üksteist pikalt, kuid see-eest kirjutasime päris tihti. Kevade lõpus saime uuesti sõpradega kokku ja veetsime palju aega koos. Romet jätkas minu kaardilugejana ja hakkas ka minu taustajõuks ja treeneriks.

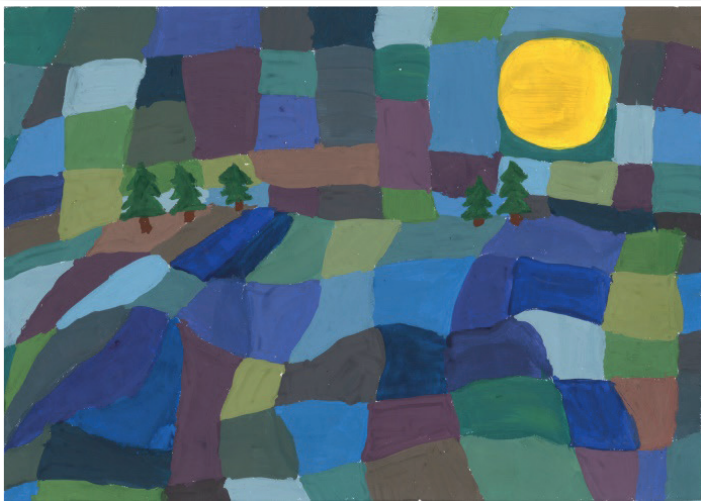
2021. aastal oli Romet rohkem ametis meediaga ja minu abistamisega, kuna mu kaardilugeja vahetus. Aga see ei tähendanud, et meil poleks koos lõbus olnud, nautisime peaaegu igat hetke koos olles. Nüüd just äsja jaanuari lõpus võitis Romet FIA Euroopa rallistaari programmi, mille sai võita ainult üks kümnetest tuhandetest sõitjatest. See tähendab, et ka tema hakkab järgmisest aastast sõitma rallit maailmatasemel. Olen tema üle uhke!

Aastad on möödunud. Oleme üksteist aidanud nii heas kui halvas ja alati hakkama saanud. Meil on koos oldud tegemistest head mälestused ja mõistame üksteisest hästi. Meil on palju ühist ja oleme sarnase mõtteviisiga. Igatahes olen õnnelik, et mul selline sõber on, ja loodan, et meie sõprus kestab veel kaua.

Jaspar Vaher, 8.a klass

Sander Sass Oidsalu, 2.a klass

Luise Marie Orumaa, 6.b klass

SÕPRUS

Ma kirjutan oma ühest sõbrast, kellega sain tuttavaks jalgpallitrennis. See oli umbes kuus aastat tagasi, kui asusin mängima Rakvere jalgpalliklubis JK Tarvas. Mul oli olnud Kadrinas liiga lihtne jalgpallitrennis, seega mind suunati Rakveresse. Mul oli valida, kas võtan põhigrupi või hobigrupi. Läksin alguses põhigruppi proovima. Seal tutvusin oma sõbraga esimest korda, sest meid pandi ühte gruppi mängima. Põhigrupp tundus mulle raske ja läksin hobigruppi. Olin seal ühe aasta, aga seal läks mul liiga lihtsaks. Otsustasin minna uuesti põhigruppi mängima.

Hakkasin trennis käima bussiga, kus me uuesti kohtusime. Meist said väga head sõbrad. Mul oli trennis väga raske mitu aastat, aga ta toetas ja kiitis mind alati. Me teeme tihti trennis harjutusi ühes grupis ja treener vahel ütleb, et oleme nagu must ja valge koer - kogu aeg koos. Nüüd on meid pandud võistlustel isegi samale äärelle mängima, kuna me mõistame üksteist mängus väga hästi ja saame kahekesi väga-väga hästi hakkama. Leidsin parima sõbra kohast, kus ei arvanud, et sellist sõpra kohtan. Kaks maameest said linnas kokku :)

Sten Ruutupõld, 10. klass

SÕPRUS

Raudahelad su ümber

Ebareaalne maailm

Elamist väärt kogemused

Glasuur elutordi peal

Lugematud magamata ööd

Isevärki suhted

Teadmata tulevik

Ettearvamatud teod

Teine perekond

ARMASTUS

Anneliise Aasa, 8.a klass

MINU PARIM SÕBER

Mul on palju häid sõpru, kuid nendest üks on minu parim sõber, kelle peale saab alati loota ja kes on minu jaoks olemas.

Ma saan oma parimale sõbrale helistada ükskõik mis kell, ta võtab alati vastu ja kuulab kõik ära, mis mul talle öelda on. Meil on ühised huvid, nii et meil on alati midagi, millest rääkida, kui me koos oleme. Ta ei hooli sellest, milline ma välja näen, teda ei huvita see, kas ma olen vaene või rikas.

Suvel on meil alati koos tore olla, me käime mere ääres ja oleme seal mitu tundi. Vahepeal tuleb ta mulle külla ja me ei maga toas, vaid õues batuudil, seal on palju sääski, aga me laseme tekkidele enne magama jäämist sääsetõrjet peale. Batuudile võtame kaasa taskulambi ja käime hilja õhtul hernepõllul herneid söömas. Hommikul sööme me pannkooke moosi või šokolaadiga ja päeval läheme mere äärde.

Talvel on koos tore lumememme ehitada. Me oleme ehitanud ka ühe lumekindluse, mille sees olid lumest toolid ja laud. Seda oli tore koos teha, kuid võttis aega. Katus kukkus kogu aeg alla, aga kui me ehitasime lumest postid sinna kindlusesse, siis lagi püsis palju paremini. Paari nädala pärast tuli sula ja kindlus kukkus kokku. Olime natukene kurvad, kuid kokku langenud kindlusest sai häid lumepalle teha, millega üksteist visata.

Mul on maailma kõige parem sõber, kes on usaldusväärne ja heatahtlik, ja ma ei kujuta ette, mida ilma temata teeks.

Elisabeth Seene, 6.b klass

SÕPRUS

Sõber on kõrval nii halvas kui heas
Toetab sind alati, kui muremõtted peas
Leiab lahendusi probleemidele, kui selleks on vajadust
Alati pole kõige õigem paugutada ust

Sõber leiab lahenduse, kui ise seda ei näe
Ta oskab vaadata teise nurga alt ja ulatab sulle käe
Ta aitab sind püsti ja tuleb koos sinuga
Ei lase sul olla üksi koos oma murega

Ta kergendab su koormat, kui see on liiga suur
Ta toob tagasi naeratuse, mis oli kadunud suult
Naerab sinuga lõputult, teadmata mille üle
Leiab su lapsepõlve mälestused üles

Sõber on su juures, kui ajad on rasked
Ta ei kao su elust isegi hetkeks
Temaaga koos oled lihtsalt sina ise
Temaaga koos ei teeskle, et oled keegi teine

Kirsika Kaegas, 8.a klass

INTERVJUU

Ma küsisin oma lähedastelt, kolmelt erinevalt generatsioonilt viis ühesugust küsimust seoses sõprusega, et teha kindlaks, kuidas muutuvad vanusega arusaamad sõprusest.

Mida tähendab Sinu jaoks sõprus?

16-aastane vastaja:

See on väga hea, kuid keeruline küsimus! Kuigi ometi peaks me ju teadma kohe vastust, kuna sõprus moodustab nii suure osa me igapäevaelust. Ma arvan, et sõprus on armastus, platooniline armastus. Midagi nii ehtsat ja ilusat. Me ei armasta tõelist sõpra ta kehakuju, silmavärvi või rahakoti suuruse pärast, vaid ikka ta sooja südame, lõbusate naljade ja koosveedetud hetkede, tema olemasolu pärast. Sõprus on nii siiras ja oluline osa meie elust.

41-aastane vastaja:

Et on keegi, kelle peale saab alati loota (ja kelle jaoks ka ise olemas olla) isegi siis, kui iga päev ei suhtle.

64-aastane vastaja:

Sõprus on nagu suur varandus minu jaoks. Ja tähendab veel turvatunnet.

Mis on kõige esimene mälestus sõprusest?

16-aastane vastaja:

Kindlasti leidsin ma enda esimesed sõbrad lasteaiast, kuid sealset sõprusesidemete loomised käisid kuidagi nii lihtsasti ja sujuvalt, piisas vaid lausest: "Kas sa oleksid minu sõber?" või "Lähme mängima!" Esimene reaalne mälestus on algklassist. Otsustasin minna ühe tüdruku juurde, kellega ma polnud varem tutvust teinud, ning küsida, kas ta vajab pusle kokku panemisega abi. Ning eriti vahva on see, et temast on kujunenud üks mu lähedasemaid sõpru nende aastatega ja kõik tänu ühele puslele.

41-aastane vastaja:

Et ma pidin oma kummist nügise neile ära kinkima, see aga ei seganud tulevasi sõbrasuhteid.

64-aastane vastaja:

Esimene mälestus sõprusest oli, kui sõber tuli mulle appi suuri raskeid garaaživäravaid lahti tegema. Ma ise ei jaksanud, helistasin talle nutuga, et mis ma nüüd teen. Olin ikka hirmus hädas, olin kogemata lasknud väravad kinni vajuda.

Mõni lõbus seik, mis meenub sõprusele mõeldes?

16-aastane vastaja:

Oi, kui palju neid hetki on! Aga hetkel esimesena kargavad pähe trennid mu parima sõbrannaga. Me sõprus on midagi väga erilist ja mulle tähendusrikas. Ma tunnen, et saan temaga koos olles olla mina ise ning tunda rõõmu, naerda kasvõi tunde end herneks igasuguste tobeduste pärast. Mul pole tegelikult õrna aimugi, mis meile nii nalja pakub, kuid alati leiab midagi, mis meie suule naeratusse toob.

41-aastane vastaja:

Sõbrad elasid minust vaate kaugusel üle põllu. Kui nad mul külas käisid, said nad guaššidega värvida. Kodus neil seda ei lubatud. Ükskord, kui nad triibusinki ei tahtnud süüa, siis nende vanaisa ütles, et kes pekiliha ei söö, see surnuaeda ei saa, läheb aia taha kapsamaale. See tõi naeru näole küll!

64-aastane vastaja:

Lõbusatest seikadest meenub üks olukord peol, kui sõbranna viipas mind teiselt poolt saali, et tema juurde lähaksin. Tal oli juhtunud õnnetus tõmblukuga: pikkade pükste lukk, mis asus külje peal, oli täiesti lahti. No ma siis hoidsin tal ümbert kinni ja manööverdasime tantsijate vahelt väljapääsu poole. Nii hullusti itsitasin, et ime, et mul endal lukud terveks jäid. Kui välja

jõudsimel, oli vaja ju turvaliselt koju ka saada. Lippasin vahepeal koju ja tõin pika seeliku. Sõbranna istus vahepeal kempus peidus. No ja kui seelik seljas ja läksime välisukse poole, siis vajus seelik põrandale ... rahvas kõik eeskojas ...

Kas Sul on sõprusega seoses ka halbu/kurbi mälestusi?

16-aastane vastaja:

Ikka on. Ega sõbraks olemine ei ole midagi lihtsat, see on täiskohaga töö! Kõik sõprussuhted ei jäägi alati püsima ning tihti ei saa sinna midagi parata. Kuid ma olen neist kaotustest lahti lasknud, elu läheb edasi. Ma proovin olla mõtetega siin ja praegu, et olemas olla enda imelistele sõpradele, kes on ka minu jaoks alati olemas.

41-aastane vastaja:

Kui aastate möödudes avastad, et sõber pole selline inimene, nagu varem arvasid.

64-aastane vastaja:

Kurbi mälestusi ei tule meelde, mul oli mõni sõber ainult.

Mis on hea ja pikaajalise sõpruse võti?

16-aastane vastaja:

Minu jaoks peitub hea ning pikaajalise sõpruse võti suhtluses, usalduses ning turvatundes. Mõlemad osapooled peavad kuu-lama üksteist, andma võimaluse rääkida, kuid saada ka ise võimaluse end väljendada ja tunde, et keegi kuulab sind. Sõbraga ei tohiks ka tekkida kahtlust, et kas teda saab ikka usaldada, ning peaksid tundma end temaiga hästi ja mugavalt.

41-aastane vastaja:

Arvan, et pikaajalise sõpruse võti on kannatlikkus ja ka diskreet-sus. See tähendab, et on vaja aru saada, millal segada ennast sõbra eraellu ja millal mitte. Alati ei saa muidugi kõrvalt vaadata,

aga tuleb püüda end tagasi hoida. Kannatlikkust on vaja, et olla olemas igas olukorras, sest tihti just rasked olukorrad näitavad, kes on tõeline sõber.

64-aastane vastaja:

Ma arvan, et tähtsamateks võtmeteks on lugupidamine ja ausus. Diskreetsus samuti.

Igaüks teab, et sõprus on meile kui suhtlevatele inimestele oluline. Tunne, et meil on keegi, kellele toetuda ning kellele saame isegi olla see tugev õlg või suur kõrv, on ju tore. Ning kuigi mõiste „sõprus“ võib olla me kõigi jaoks sarnane, on kogemused igal inimesel erinevad ning unikaalsed ja vägagi palju väärt.

Leegi Brigitte Kais, 9.a klass

Elisabeth Pikki, 5.a klass

Loore Laaniste, 5.a klass

SÕPRUS

Sõpradele piisab tuhande sõna asemel ühest pilgust
ja naerukrampide saamiseks ühest sõnast.
Sõber võib olla teisel pool maakera,
kuid ikkagi oleme kui hiiglaslik jutukera.

Sõber ei ütle sulle kunagi "Ei!",
aga ta õpetab selle sulle selgeks.
Sõber hüüab alati siiralt "Juhhei!"
kui tiimi saad võistlusteks.

Sõprus ei kao kunagi,
ei kao ka sõpruse võim.
Sõprust on igavesti sinulgi,
see on alati edukaim.

Gertrud Kaubi, 5.a klass

SÕBER

Sõber on kui päike, kes paneb mu päeva särama.

Sõber on kui kuu, kes annab valgust, kui olen eksinud teelt.

Sõber on kui tähed, mis näitavad valgust, kui olen kaldunud
õigelt rajalt kõrvale.

Sõber on kui maakera, keda ma tunnen kogu aeg enda ümber.

Sõber on kui vihm, kes värskendab, kui vajan turgutust.

Sõber on kui tuul, kes paitab mu pead, kui ma seda vajan.

Sõber on kui rahe, kes teeb vahel haiget, kuid see valu ununeb
peagi.

Sõber on kui äike, kes toob selgust lahendamist vajavasse
olukorda.

Sõber on kui kevad, kes paneb röömust südame rõkkama.

Sõber on kui suvi, kellest õhkub soojust.

Sõber on kui sügis, kes peidab endas erinevaid värve.

Sõber on kui talv, kelle kargus vahel ehmatab.

Rahel-Marta Pihel, 8.d klass

SÕPRUS

Kes ajab mind hommikul üles,
kellel meeldib magada süles,
kellel silmad kui nõöbid on reas,
nägu kaval ja karvane peas.

Talle meeldib rääkida juttu,
peake viltu, mind kuulama jääb,
vahel õhtul kaob öisesse uttu,
eks hommikul jälle siis näeb.

Talle usaldada saab kõike,
mured südameilt rääkida ära,
koos me otsime mutikäike,
käime maailma lõpuski ära.

Meile meeldivad suvised ilmad,
järve vesi ja rattasõit,
sama moodi ka talvised hanged,
tuisuvaalud ja suusasõit.

Alvar Allmäe, 9.b klass

Kallis päevik!

Täna oli hoopis põnev päev. Nimelt kui ma koju jõudsin, ootas mind ukse lävel üks kummaline elukas. Ta oli väga pisikene, pruunikirju, lühikese saba ja suurte silmadega. See oli väike koerakutsikas! Ma võtsin ta kohe sülle ning imetlesin teda. Tal olid usumatult suured silmad tema suuruse kohta. Ma vaatasin talle otsa ja nägi temas samasugust hinge, nagu minus peidus oli. Terve ülejäänud päev ma muudkui mängisin temaga. Me mängisime aias palli ja vedasime koos oksa. Ma võtsin kõie ja sikutasin seda koos temaga. Pärast me tegime koos ühe väga pika uinaku. Meist said kindlasti kõige paremad sõbrad. Kellelgi teisel kindlasti ei ole sellist sõpra nagu minul, sest tema on kõige erilisem sõber maailmas. Ma olen kindel, et tänane päev ei lähe mul kunagi meelest.

Praeguseks on kõik.

Kirjutan sulle homme jälle.

Cassandra Kuningas, 9.a klass

SÕNADETA SÕPRUS

Ilma sõnagi lausumata astus Ta mu ellu
ning minu sisse tungis Tema pilk, mis oli täis helgust.
Sellest hetkest algas meie ühine tee,
mis saab minna vaid paremaks veel.

Ühiseid aastaid meil on kümme,
selle ajaگا näinud maailma üle ja ümber.
Oleme reisinud siin ja seal
ning käinud terve ilma peal.

Ta on justkui päike minu hingele,
ja Tema nimel olen nõus alla vaatama kõigele.
Me oleme üksteise jaoks justkui loodud,
sest Ta on mulle vaid rõõmu toonud.

Kuid kes küll on see Tema?
See tema on minu parim sõber,
minu hingesugulane.
See Tema on minu Koer.

Mirtel Mooses, 9.a klass

SÕBRAD

Sõpru maailmas meil kõigil palju,
õige sõprus on tugevam kui kalju.
Sõber aitab, mõtleb, hoolib,
sinu jaoks olemas alati olla proovib.

Sõpru omada võib ühte või koguni sada,
oluline on see, et saad neid usaldada.
Neid kõiki tuleb hellalt hoida
ja parimat neis kõigis leida.

Tõelised sõbrad jäävad eluks ajaks,
sest nemad on need, keda tõeliselt vajad.
Üheskoos on tore lapsepõlves kiikuda
ning eluteel ühes sammus edasi liikuda.

Anette-Meribel Teiva, 5.a klass

MINU TULEVANE SÕBER KASS MUSTI

Täna ma ei räägi enda sõbrast Ukost. Ma räägin hoopis ühest kassist nimega Musti. Me pole veel päris sõbrad, mis tähendab, et see lugu pole veel lõppenud.

Oli aasta 2020. Oli suvi. Ja me nägime ilusat musta kassi. See oli esimene kord, kui teda nägime. Ta oli emane kass. Seal oli ka isane kass, kuid tema lihtsalt kadus ära.

Ühele hetkel avastasime, et kassil olid pojad. Me pidime nad kinni püüdma, et ei sünniks kassiarmeed. Tädi Leeli aitas meil neid ükshaaval kinni püüda. Nende püüdmine oli kiire ja lihtne, sest nad olid noored, rumalad ja näljased. Kolm kassipoega said uue kodu ja neljas suri kliinikus.

Lõpuks saime ka emase kassi kätte. Tema püüdmine võttis palju rohkem aega, umbes 3 - 4 kuud ja see oli raske.

Minu ema viis kassi loomaarsti juurde ja me nimetasime ta Mustiks. Praegu elab Musti meie pööningul. Anname talle kassitoitu ja vahel sööki, mida me ise ei söönud. Talle ei meeldi sink, aga muu liha sobib. Musti laseb meid mõnikord juba päris lähedale, kui pakkuda konservi. Aga pai talle veel ei saa teha.

Loomad on meie sõbrad. Kõik loomad ja inimesed saavad olla sõbrad. Musti on kass ja ma loodan, et ükskord ta tuleb minu kaissu, kui ma maagan, ja me saame suurteks sõpradeks.

Ramon Inno, 5.b klass

S-SÕPRADE SALASOOVID

Salapärane sajajalgne soovis sosinal: soovin sõbrapäevaks seemnesaia. Sõber sõi supilusikaga soolast seljankat. Supi sees suplesid saledad seemed. See sobis sõbrale suurepäraselt. SEENE-SELJANKA - seda saab soojalt süüa. Supp sai söödud, sajajalgne sulges silmad, suigatas sängis.

Sõber soovis sajajalgsele sõbrapäevaks saata sinisest sametist sussid. Sada sussi! Sussid särasid, samet sai siidiselt sile. Sõber sirutas selga, silmas sahtlit, sai sahtlist salapärase salakirja. Seal seisis: seiklusrohket sõbrapäeva, soovin sult saada sada singisaia. Samuti saada soojad saapad, siis saame seenele sõita.

Sinu sõber

Anni Meeri Klaus, 4.a klass

Saskia Opromei, 6.b klass

PÕDER OTSIB SÕPRA

Kord mõtles metsas vana põder,
kes küll tahaks olla tema sõber.
Siil, kes töötab Rimi-ketis,
ütles: "Otsi internetist!"

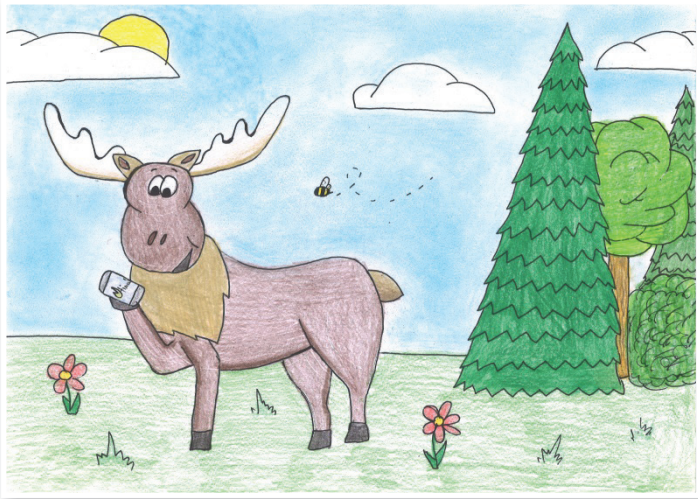
Põder läks siis internetti,
sirvis läbi palju lehti.
Peatus lõpuks lehel Tinder.
Siil küsis: "Kas oled kindel?"

Tinder täis on roppe loomi,
rebane müüs seal kuivand ploomi."
Ei meeldinud see koht mitte üks teps,
sest lehte haldas proua Mets.

Pöördus põder siili poole
ehk tema täidab põdra soove.
Sõpradeks jäid nad pikaks ajaks,
et see lugu ajaloos veel kajaks.

Rebeka Palu, 7.b klass

Anette-Meribel Teiva, 5.a klass

Lisete Talpas, 2.a klass

SÕPRUS

Tundub, et nad on alati koos olnud. Vähemalt olid nad kõrvuti kogu oma täiskasvanud elu, kuni selle hetkeni. Nad toetasid üksteist rasketes olukordades. Kuidas saab oma parima sõbra maha jätta, kui ta on hädas? Pole võimalik.

Kelly ja Nathan kõndisid pargis ja sõid jäätist, rääkides kõigest maailmas. Ilm oli soe ja päikseline, kohati oli kuulda puude lehestiku vahele peitunud lindude vaikset laulu. Lapsed jooksid nende samade puude vahel, mängisid peitust, emad istusid lähedal pinkidel ja arutasid aktiivselt midagi.

„Jah, saame reedel minna. See peab olema lahe,“ naeratas Kelly ja noogutas. Ta ei pidanud pead küljele pöörama, et teada saada, et ka Nathan naeratab.

„Ma tulen hommikul sulle järele ja lähme järve äärde,“ ütleb noor-mehe igapäevase häälega. Nüüd on nädalavahetustel midagi teha. Veeta päev või natuke rohkem järveäärses majas, vaadata paar filmi, süüa maiustusi. Nad oleksid veel jalutanud, kuid noor-mees pidi äriasjus lahkuma ja seetõttu lahkusid nad eri suunas.

Kelly naasis koju, oodates nädalavahetust oma parima sõbraga looduses. Nad tegid seda sageli, paar korda kuus, iga ilmaga. Tundus, et sellest on saanud nende väike traditsioon. Ja see sobis mõlemale. Ühel hetkel öeldi neile isegi, et neist võib paar saada, kuid nad suhtusid teineteisesse rohkem nagu vend ja õde. Ja see oli imeline, sest neiu teadis, et tüdrukute ja poiste sõprus on väga haruldane.

Tüdruk hakkas oma äri ajama, kui telefoni ekraan süttis. Sinna ilmus sõnum:

“Tere, mina olen Michael.”

Paar minutit tüdruk kõhkles, kas vastata või mitte, kuid siiski vastas, aimamata, mille see tulevikus kaasa tuua võib ... Ta vastas ja nad alustasid kirjavahetust. Tüdruk naeratas telefoniekraani vaadates ja kiiresti vastuse-sõnumeid trükkides. Noh, mis võib viga olla, kui ta kellegagi kohtub?

„Kas oled kindel, et teda saab usaldada?“ Nathan istus tüdruku elutoas diivanil ja vaatas hoolikalt tema nägu. Järvereisist oli möödas veidi rohkem kui nädal ja alles nüüd õnnestus neil kokku saada.

„Oleme rääkinud pikka aega ja ta soovitas seda ise. Mulle tundub, et meiega saab kõik korda,“ ütles Kelly rahulikult. „Aga mis on?“

„Noh, lihtsalt su “pikast ajast” on kuu aega möödas ja mulle tundub, et teed kiire otsuse. Mõtlen, kas sul on seda vaja,“ ohkas kutt raskelt, püüdes oma tüdruksõbrale mõista anda, et tema otsus ei pruugi viia kõige lõbusamate tagajärgedeni. Lõppude lõpuks, kes teab, mis sellel Michaelil mõttes on. Ja ta ei tahtnud, et Kelly mõne võõra tüübi pärast hätta jääks.

„Nathan, ma olen kindel, et kõik saab korda. Pealegi ei sega minu suhe Michaeliga kuidagi meie sõprust,“ ütles tüdruk, pannes käe sõbra õlale. Poiss lükkas neiu käe tagasi ja toas puhkes naer. Tundub, et nad on alati lapsed.

Nad kohtusid täiesti juhuslikult, kui neiu mööda tänavat kõndis. Tundus, et ta kiirustas kuhugi ja mõtles millegi peale. Ta ei märganud, kuidas ta pörkas kokku oma parima sõbraga, keda ta polnud näinud kuu aega või kauemgi. No ei midagi, juhtub, et sõbrad ei näe üksteist kauem ja kuu aega ei muuda nende sõpruses midagi. Tõde on ... Kelly ütles, et oli hõivatud, kui ta tegelikult Michaeliga aega veetis, temaga pargis ja linnas jalutas, sest nende suhtlus arenes suurepäraselt ja neil oli koos hea. Vähemalt Kelly tundis nii.

Ja parimad sõbrad lõpetasid rääkimise nagu enne, ei näinud üksteist nädalavahetustel ja ei käinud järvel. Nad näisid olevat üksteisest eemaldunud, muutunud võõraks. Kelly lõpetas Nathani nõuannete ja hoiatuste kuulamise, kui noormees ütles, et parem on oodata, mitte teha Michaeliga rutakaid otsuseid. Tüdruk ütles, et mõtleb selle peale, kuigi tegelikult ei kavatsenud ta enam otsust muuta.

„Ole ettevaatlik, Kelly. Mis siis, kui sa poleks mulle vastu pörganud, kui kukkusid?“ Nathan hoidis tüdrukut, kelle oli kukkumise pealt kinni püüdnud. „Miks sa ei vaata, kuhu lähed?“

„Ma lihtsalt mõtlesin,“ surus tüdruk üle huulte, vaadates sõbra nägu. Nad rääkisid keset tänavat seistes, kuni noormehel tuli mõte.

„Kas sa ei peaks sel nädalavahetusel oma vanemate juurde minema?“ küsis ta, kissitades silmi ning vaadates Kelly nägu. Tüdruk vaatas maha, tundes piinlikkust ja süüd. Valetamine ei ole hea ja ta tegi seda nii jultunult oma parima sõbraga.

„Ma ... Noh ...“ kogeles Kelly, teadmata, mida öelda.

„Sa valetasid, eks?“ Nathan kortsutas kulmu. „Kas sa oled kogu selle aja otsinud ja välja mõelnud vabandusi, et mitte öelda mulle, et lähed temaga jalutama? Või ta keelab sul minuga suhelda?“

„Ta ei keela mulle midagi! Kellega tahan jalutada, sellega jalutan.“ Kelly pani käed rinnale risti, vaadates sõbrale otsa ja kortsutasdes kulmu. Miks ta küsib? Tahab, et ma Michaelist lahku läheks? Tahab minu suhet rikkuda?

„Kelly, me oleme sõbrad. Ma püüan ju sind aidata ja päästa võimalikest probleemidest. Ta on lihtsalt ...“ Nathan ei lõpetanud, sest neiu segas teda. Tüdruk peaaegu karjus tema peale, aga noormees hoidis end kontrolli all.

Nad läksid vihaselt laiali. Või olid nad äkki enda peale vihased?

Aeg läks edasi. Päevad tundusid pikemad ja sees oli vaid teatud kaotuse tunne, täites tasapisi kogu ruumi iseendaga. Kunagi sõbrad, seltsimehed, kes hindasid ühist aega – järsku lagunes kõik tükikideks, mida üksi oli võimatu kokku koguda. Pole vaja öelda, kellel on õigus ja kes eksib. Inimesed kipuvad eksima.

Kunagi varem polnud see nii nõme olnud. Nathan hoiatas teda alati ohu eest. Võib öelda, et nad täiendasid teineteist. Üks sõltus teisest, kuid ühel päeval tahtis Kelly üksi olla. Leida end selles maailmas, kuid nagu selgus, mis ilma sõbra toetuseta polnud midagi väärt. Armastus ju möödub, aga sõbrad jäävad igaveseks.

Kelly ja Michaeli suhe lõppes vahetult pärast Kelly ja Nathani viimast kohtumist. Kelly ei saanud kuidagi lahti tundest, et teda kasutatakse ära. Ta sai haiget, kui selgus tõde ja ilmneseid Michaeli isekad eesmärgid. Kuid kahjuks polnud kedagi, kes oleks suutnud selle meelegaheite kõrvale heita ja lihtsalt naeratada. Sõbrad on selleks olemas, et täita meie südamed lootusega, mis tuleb otse inimese jõust ja hingest.

Mõne aja pärast, kogunud oma emotsioonid ja tahte rusikasse, kirjutas neiu Nathanile ja valas välja oma hinge ja valu, mida põhjustas murtud süda ja Michael. Ta oli ainus, kellele ta kirjutada sai. Ta oli sõber. Tahtis talle parimat, aga Kelly ei kuulanud, kui oli vaja kuulata ja kuulda.

Nathan teadis, et dialoog saab olema raske, kuid millal veel saab rääkida inimesega, kes ennast tappes loodab sinu jõule ja taatele. Ta kutsus neiu enda juurde. Kelly tuli. Tüdruk nuttis ja vabandas pikalt, et ei kuulanud ega näinud tõde. Nathan mõistis oma sõpra, rahustas ja andestas, pakkudes, et alustavad kõike nullist ning taastavad nende suhtluse ja sõpruse, ükskõik kui raske see ei oleks.

Selliseid hetki peaksid sõbrad hindama. Toetus ja tugi. Armastus ja lahkus.

Lõppude lõpuks: tõelist sõpra tuntakse hädas.

Ilona Pshenichnaya, 10. klass

SÕBER

Sõpru olla võib meil mitu,
kuid võib ka olla ainult üks,
suur number sõbralistis
ei näita meie rikkust just,
kui murekoorma all
näed sõbra kinnist ust.
Tuge, sõprust, ustavust
meist vajab elus igaüks,
toetav sõna õigel ajal,
tugev õlg, mille najal
naerda, nutta, rõõmu tunda
on meil täitsa piisav just,
kui tõeline sõber on vaid üks.

Sander Meelind, 7.a klass

SÕPRUS

Sõpra pole ammu näind,
ei tea, kuidas tal ka käsi käib?
Istub kodus, kipsis ta,
ei saa õue kõndima.

Tore oleks jälle näha,
üksi igavleda on nii paha.
Õnneks meil on Messenger,
seal vahest teda ikka näen.

Kõigil on head sõpra vaja,
et saaks rääkida kui vaja.
Muret, rõõmu jagada,
et saaks sõpra aidata.

Lisandra Kormoš, 8.d klass

MÕTISKLUS SÕPRUSEST

Sõprus on väga oluline asi, mida ei saa kaotada. Sõprust peab hoidma. Vahel võib see küll osutada väga keeruliseks, eriti siis, kui lähed sõbraga tülli, aga üldjuhul lepitakse ära. Vahel võib olla tunne, et ei saa temaga enam sõber olla, aga kui sa oled temaga tõeline sõber, siis teie teed lahku ei lähe. Sõber aitab alati isegi siis, kui sul ei ole rõõmus tuju või kui sa porised ja oled väga kuri. Ta aitab välja ka siis, kui sul on suur mure.

Sõprus on väga oluline, imeline, mitmekülgne. Sõprusega kaasneb ka sõber. Sõber on see, kellega sa saad hästi läbi ja kellega sul on lõbus. Tõeline sõber on aga see, kellele sa saad alati loota ja keda võid täielikult usaldada. Teda võib nimetada lausa BFF-iks. Kui sõber sind petab, tähendab see, et sa ei saa tema sõber olla, kuna ta petab ning sa ei saa teda usaldada, sest ta räägib kõik su saladused edasi.

Peaaegu igal inimesel on sõber. Kui sul on sõber, siis pead teda ka hoidma. Kui sa teda ei hoia, siis ta ei taha ka su sõber olla. Sõbrad käituvad sinuga nii nagu sina nendega. Kui ütled neile naljahoos midagi norivat või võtad neilt midagi ära ja paned nalja pärast peitu, siis nemad võivad sulle tagasi teha.

Vahel minnakse sõbraga tülli, sest ühele sobib üks ja teisele teine. Või minnakse tülli siis, kui sõber saab mingi ägeda asja, mida sul ei ole, aga tahad ka seda kasutada. Kui sõber ei anna, siis tulebki tüli. Kui ollakse tülis, siis kumbki ei räägi üksteisega, vaid leiab endale selleks ajaks uue sõbra või siis räägib emale, isale, et tal on ka sellist asja vaja. Kuid kui see asi, mis on saadud muutub täiesti tavaliseks, siis lepitakse ära ja hakatakse rääkima, et isver kui mõttetu, et me sellise asja pärast tülis olime. Lõppkokkuvõtteks läheb kõik hästi.

Sõber on see, kes on sulle alati toeks. Näiteks siis, kui sul on mure või rõõm, kuulab ta su alati ära. Vahel, kui sa räägid talle mingi nalja või rõõmu ning ta hakkab selle peale naerma, siis on see väga hea, sest näitab, et talle meeldivad su jutud. Kuid kui sa räägid mõne mure või kurva loo ja sa näed ta näost, et ta muutub ka kurvaks, siis see näitab, et ta elab sulle emotsionaalselt kaasa. Kuid vahel, kui sul on mure, võib ta isegi ära kuulata, aga alati ei saa või lihtsalt ei oska ta sind aidata. Aga mõnikord võite just koos leida kõige parema lahenduse mingile murele. Kuid kui sa temalt alati abi ei saa, siis ei tohiks kohe solvuda, sest ega siis sina igale küsimusele, mis ta küsib, ka vastata ei oska.

Kokkuvõtteks on sõprus väga lahe asi ning kui sul on sõber, ei hakka sul kunagi igav. Isegi kui lähed oma kõige parema sõbraga tülli, siis see tüli ei kesta kaua ning tegelikult on lõpuks mõttetu. Oma kõige parima sõbraga ehk BFF-iga on alati kõige parem olla, sest teda saad sa ju alati usaldada ja temaga on sul alati lõbus.

Arleen Klopp, 5.b klass

* * *

Sõpra tuntakse hädas.
Leia aega sõbrale,
aga jäta talle ka hingamisruumi.
Võib juhtuda, et tehakse vigu,
aga ära jäta sellepärast sõprust.
Usu mind, see pole seda väärt.
Kõik halb saab kord läbi.
Rasketel aegadel ta ju
aitab sind ja ka sina vasta
ikka samaga talle.
Nii kestab sõprus
igavesti.

Marko Rauman, 12. klass

SÕPRUS

Lapsest saati öeldi mulle, et sõprus on oluline. Sa ei saa üksi olla. Vastasin siis, et küll saan. Tavaliselt kuulsin järgmiseks, et see on rumal, kui mulle meeldib üksi olla. Aga miks mulle meeldib üksi olla – keegi ei küsinud. Kuni viimase ajani ...

Lapsena, nagu paljudele teistele lastele, kästi ka mul teistele järele anda, sest järeleandmine on lihtne viis sõprade saamiseks. Aga miks mul on vaja selliseid "sõpru", kes ainult võtavad, midagi vastu ei anna? Ja ometi kuulsin ikka ja jälle: "Anna järele, ole sõbralik poiss." Ja ma andsin jälle alla.

Vanemaks saanud, läks kergemaks. Vastutasin ise oma tegude eest ega andnud järele. Küll aga pidin saama ... sõpru. Millegipärast sattusid mu sõprade hulka inimesed, kes rääkisid lakkamatult endast. Isegi kui mul oli võimalus midagi öelda, jäin vait. Oli asjatu rääkida – neid ei huvita. Jah, ma veetsin nendega aega nii, nagu nemad tahtsid, jalutasin nendega, kus ma ei tahtnud, naersin naljade peale, mis minu arvates naljakad ei olnud. Lihtsalt selleks, et mitte olla üksi.

Lõpetasin kooli. Mul on praegu selliste inimestega suur suhtlemiskogemus – piisab lihtsalt viisakalt vaikida ja nõustuda. Nad ütlevad kõik ise, on rahul ja peavad meid sõpradeks. Ma ei pea neile isegi näkku vaatama. Aga kas ma tegin kõik õigesti? Ma ei pidanud neid inimesi sõpradeks ja nende seltskonnas tundsin end endiselt üksikuna.

Hiljuti alustasin järjekordset vestlust – seisin vaikselt ja kuulasin. Ja järsku katkestas vestluskaaslane kõne ja küsis, kuidas ma end tunnen. See oli ootamatu. Ma ei mäleta, mida ma siis vastasin, kuid vestlus ei lõppenud pärast seda. Ta küsis minu kohta, ma

küsisin tema kohta. Talle meeldis teistsugune muusika, teistsugune kirjandus ja teistsugused filmid. Ja ometi olin temast huvitatud. Mulle meeldis kuulata, kuidas ta siiralt rääkis asjadest, mis teda õnnelikuks teevad. Ta kuulas ka mind siis, kui rääkisin asjadest, mis mulle kallid on.

Möödus mitu nädalat. Ma näen harva inimesi oma endisest seltskonnast, kuigi ma pole kindel, kas nad märkasid minu puudumist. Kuid ma kohtun sageli oma uue sõbraga.

Naljakas, aga nüüd kohtan inimesi, kellest olen tõeliselt huvitatud ja kes minust huvitatud on. Mulle meeldib, et ma ei saa end enam üksikuks nimetada.

Kas minu loos on moraal, ei ole minu otsustada, ma olen lihtsalt jutustaja. Kuid ma tahaksin teile soovida, et teie elus oleks alati inimesi, keda saate ilma jutumärke kasutamata sõpradeks nimetada.

Jekaterina Viglina, 10. klass

SIRIUS

Milles seisneb inimeste võim
võidelda pimeduse vastu?
Mis üldse saaks vastu hakata
sellisele vaenlasele?

Inimestevaheline ühtsus,
nende visadus, nende sõprus.
Neist suhteist sündinud lootus,
mis põleb erksamalt
kui erksaim täht öises taevas,
mis on tugevam kui teemant
ja mis ei hääbu kunagi.

Sündinud ühtsusest ja sõprusest,
kiirgab lootuse valgus pimestavalt,
ent nähtamatult.
Lootus, kuule inimeste palveid,
pägenda pimedus, mis meid vaevab
ja vii oma loojad võiduka lõpuni.

Jaagup Sulev, 11. klass

TÄITUNUD HING

Ma lendlen üle maade ja merede
püüdes leida lähedust, armastust
ja just seda kõige paremat paika
lootusetult.

Kas mulle polegi siis kohta?
Kas mina ei vääri armastust?
Kas mind ei taheta seepärast,
et ma olen teistsugune?

Minu pisikeses kehakeses
valitseb tühjus.
Ma olen otsimisest väsinud,
langen vaikselt oksakesele,
kuniks viimne valgus
minu silmist kaob.

Aga siis tunnen ma
hella puudutust tiival,
mind vaatavad silmad
täis soojust.
Nad märkavad valu minu sees.

Ma leidsin endale lõpuks sõbra,
päris sõbra,
kellegi, kelle naeratus on kõige ilusam asi,
mida olen eales näinud.

Ta pehme hääl
paneb mu südame kiiremini lööma.
Ta silmad on täis armastust,
ta pani mu katkised tükid kokku
ja ma leidsin end taas.

Ma leidsin selle, mida nii kaua otsisin,
mu hing karjub õnnest.
See kõik on nii ehe.

Susanna Piigli, 12. klass

* * *

Sõprus on miski, mida peab hoidma nagu klaasikildu, muidu see löikab sind südamesse. Sõprus on miski, millest sa ei saa ja ei suuda loobuda, nagu narkootikum, mida sa oled hetkeks proovinud. Sõprus on miski, mis hoiab sind elus nagu süda, mis tuksub päevad läbi seisma jäämata. Sõprus on midagi, mida juhib saatus – sa ei tea kunagi, mis ette tuleb. Sõprus on miski, mis on ilus kui jaanipäeval süüdatud lõke – sa ei tea kunagi, millal see võib ära kustuda, sest puid võib liiga vähe olla.

Miia Kerov, 9.b klass

